

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 56. S. Adalbertus Episcopus Pragensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 983.

lo Benedicto VII. Papæ publice tradito translationem hanc ratam haberi postulavit. Papa, congregata Synodo, quaesivit, an liceret Gisilero ad Archiepiscopatum Magdeburgensem transire, Sedem non habenti, postquam Hildevardus Episcopus Merseburgensem Cathedram invasisset. Responderunt corrupti Iudices, id omnino licere; itaque Gisiler Archiepiscopatum obtinuit, Merseburgensis autem Episcopatus suppressus, & illa regio Halberstadiensi Episcopo subdita. Ochtricus exinde Beneventum profectus, ibique morbo correptus decessit, postquam sera poenitentia subiisset, quod relicto monasterio Archipræfulatum ambitiose quaesivisset.

§. LVI.

S. Adalbertus Episcopus Pragensis.

Discipulorum S. Adalberti Magdeburgensis nullus illustrior S. Adalberto Pragensi fuit. Is in Bohemia, Patre, nomine *Slaving*, Comite & amplissimarum ditionum Domino natus, in Baptismo dictus est *Voitiecht*, quæ vox Sclavonica lingua *Solatium Exercitus* significabat. Cum parentes puerulum subito gravi morbo laborantem Deo consecrassent, postquam convaluit, Magdeburgum missus est, sub cura Adalberti Archiepiscopi

scopi erudiendus, ubi Ochtricum mona-
 chum, plurimorum aliorum quoque Ma-
 gistrum nactus est. Tunc annus Salutis
 reparatae nongentesimus septuagesimus
 tertius volvebatur. Annis vero novem
 in illa schola versatum Archiepiscopus,
 cum ei Sacramentum Confirmationis
 contulit, de suo nomine Adalbertum ap-
 pellavit. Pius juvenis tempore, quo li-
 terarum studiis vacavit, noctu cubili se
 proripiens pauperes invisebat, eleemo-
 synas largiter erogabat, & tempus, quod
 juvenis studiosa relaxationi animi dare
 solet, ipse orationi consecrabat. Cete-
 rum eximia Philosophiæ humanæ scien-
 tia floruit.

S. Archiepiscopo fati functo Adal-
 bertus in Bohemiam reversus, multos li-
 bros attulit, tumque Clericis Pragen-
 sibus adscriptus est ab Episcopo Dithma-
 ro, qui haud diu postea, nempe anno
 nongentesimo octogesimo tertio, 2. Ja-
 nuarii, migravit ex hoc Sæculo. Juve-
 nis Adalbertus tunc Subdiaconatus Ordi-
 nem habens in officio funebri Episcopi
 cum aliis ministrabat; cumque deinde
 ad eligendum Successorem prope urbem
 Pragensem conventus celebraretur, Bo-
 leslao pio Duce Bohemiæ & Proceribus
 Provinciæ præsentibus, omnes una voce
 proclamant, neminem Adalberto, popu-
 lari

Sæculum X.
 A. C. 983.

Chr. Magd.
Sæc. 5. Act.
Ben. p. 834.

Sæculum X.
A. C. 983. lari suo, digniorem Cathedræ Episcopali imponi posse, & reluctantem 19. Febr. anno eodem nongentesimo octogesimo tertio eligunt. Tum Nuncios ad Imperatorem post reditum a bello contra Saracenos suscepto Veronæ morantem mittunt, qui Electionem hunc confirmari peterent. Aderat cum ipsis Adalbertus; libellum quoque Clericorum & populi cum Mandatis Ducis attulerant. Annuit postulatis Imperator, Adalberto anulum & Baculum pastorem tradidit, & a Willegiso Archiepiscopo Moguntino, tunc apud Imperatorem versante, cui Sedes Pragensis erat subjecta seu Suffraganea, consecrari iussit. Adalbertus in Bohemiam reversus, nudis pedibus Pragam intravit, & in Thronum Episcopalem omni populo maximæ lætitiæ signa edente euectus est.

§. LVII.

Ottonis II. Obitus. Otto III. Imperator.

Ditm. L.3. Crediderunt non nulli, in pœnam suppressi Episcopatus Merseburgensis in Imperatorem cœlitus immixtas fuisse calamitates, quibus hoc anno pressus est, referentes S. Laurentium Ecclesiæ Merseburgensis Patronum injuriam ultum fuisse,